

To nejhorší nás teprve čeká

hřivací kolo migrační vlny skončilo, teď už pojedeme naostro a z kopce. Užijeme jen tušit, k čemu asi sloužilo první kolo masové nelegální a neřízené migrace do Evropy, které proběhlo v letech 2015–2017.

FOR JIŘÍ KOBZA ILLUSTRACE Z LIDOVÉ TVOŘIVOSTI WEBOVÉ KOMUNITY

M, co víme nyní, si můžeme být jistí, že to byl pouze test několika aspektů přípravy další hromadné migrační vlny, větší než té první, s následujícími cíli.

1. Provéřit ochotu národních států poslouchat nesmyslné příkazy a zdůvodnění migrace ze strany EU.

2. Provéřit sílu a vliv neziskových organizací na protlačení migrantů z tolik odlišného kulturně-civilizačního prostředí a ovlivnit veřejné mínění ve prospěch migrace.

3. Zjistit, zda postavení proimigračních diskovek de facto nad zákon v jednotlivých národních státech projde.

4. Provéřit, zda projde násilná zločinnost migrantů, tolerovaná bezpečnostními složkami, a trestání těch, kdo by se jí chtěli bránit, a zda se to politicky vymstí u voleb.

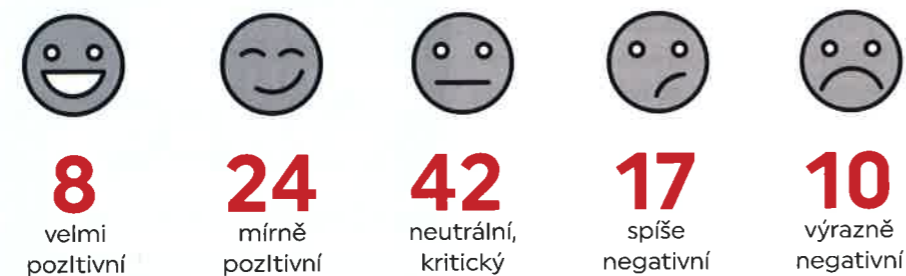
5. Zjistit, zda stávající právní rámec podpory migrace je dostatečný, nebo zda potřebuje posílit novými zákony, direktivami EU apod.

6. Zjistit, zda lze tranzitní státy v Evropě přinutit k propuštění statisíců migrantů dále do Evropy i za cenu vlastního neohodnoceného území.

7. Vytipovat rebelské státy a politiky, kteří by se odvážili protestovat proti nucené imigraci (z nichž se vyklubaly ty V4), a najít způsob, jak je exemplárně potrestat a přinutit spolupracovat na vlastním zničení.

8. Zavést a vyzkoušet všechny možné metody pro nelegální imigraci.

VZTAH ČESKÉ VEŘEJNOSTI K EVROPSKÉ UNII (v %)

zdroj: STEM, Trendy 1/2019

9. Zabránit jakémukoli odporu proti migraci ze strany původních obyvatel, mediální ostrakizaci, až tresty za „hate speech“, rasismus, předsudečnou nenávisť atd.

10. Zjistit možnosti, jak co nejlevněji aktivizovat mládež ve prospěch imigrace do její vlastní země.

11. Provéřit oddanost a servilnost evropských i národních masmédií v provádění neustálé propagandy ve prospěch migrace, zamlčování zločinnosti a nákladnosti celé migrační operace.

ZATÍM NEZLOMENÁ V4

Výsledky evropských voleb na jaře letošního roku potvrdily, že Evropané (zejména ti západní) skutečně pokorně sklopili hlavy a uši a poslušně jako ovce sami přijímají ty, kdo přicházejí s cílem Evropu ovládnout, zotročit původní obyvatele a spotřebovat zdroje, které vytvořili Evro-

pané – a volí ty politiky, kteří to umožňují a podporují. Orwell by se asi divil, jak snadno a levně lze ovládnout půlku Evropy. Eurovolby také potvrdily, že občané států bývalého tzv. socialistického bloku (včetně spolkových zemí bývalé NDR) jsou ke vzletným blábolům o solidaritě, pomoci, zodpovědnosti za migraci apod. velmi zdrženliví, až nedůvěřiví a vůči mediální masírovací propagandě (díky tréninku strašných generací z dob socialismu) docela dobře odolní. Dokonce tak, že ani pohružky drastickými pokutami (podle připravované reformy dublinských nařízení, tzv. Dublin 4, pokuta až 250 000 eur za každého odmítnutého migranta) je nepřiměřeně přistoupit na násilné přerozdělování nelegálních imigrantů.

Nám v ČR také pomáhá usnesení Poslanecké sněmovny z roku 2018, které centralizované přerozdělování imigrantů odmítá. Zlomit tento odpor zemí V4 ne-

pomohl ani tlak masmédií, nepomohlo ostrakizování všech, kdo se odvážili nesusouhlasit s imigrací. Jenže kolečka demokracie jsou dál potichoučku odkrajována a daleko od Prahy, aby to nebylo tolik vidět.

VZNIKAJÍ NOVÉ DEKLARACE

Došlo totiž k přijetí Newyorské deklarace (2016), ze které vzešly dva další dokumenty: Migrační, tzv. Marakéšský, pakt OSN, ke kterému se vláda ČR naštěstí nepřidala, a Newyorský, tzv. uprchlický pakt, který česká delegace v New Yorku, na pokyn ministra Petříčka a se souhlasem vlády, potvrdila.

Souběžně vlády Francie a Německa tlačí na členské státy EU, aby se o daňové politice, zahraniční politice a sociální politice již nehlasovalo ve shodě (tedy s právem veta malých států podle Lisabonské smlouvy), ale většinově. Současně běží v ČR neustálá zjevná i podprahová kampaň na podporu imigrace. Byla

podepsána a Evropským parlamentem schválena deklarace o podpoře imigrace z Afriky. Chystá se ratifikace tzv. Istanbulské úmluvy (která rovněž řeší i imigraci). I Salviniho taktickou chybou došlo k opětovnému otevření italských přístavů pro lodě NGO přivázející další a další stovky „trosečníků“.

Zároveň byly na plenárním zasedání Parlamentního shromáždění Rady Evropy (neplést s Evropskou radou, která je orgánem EU), v jeho Výboru pro migraci, 3. 10. 2019 odhlasovány další dvě deklarace: jedna o záchraně životů na moři a odvozu zachráněných do nejbliž-

šího přístavu (ale takového, kde jim budou poskytnuty „životní potřeby a mohou bezpečně požádat o azyl“ (usnesení č. 14971)). Tento dokument také opět nenápadně řeší dříve odmítnuté přerozdělování a přesídlování takto „zachráněných“ trosečníků, co často sami úmyslně „ztroskotali“...

ZROD „KLIMATICKÉHO UPRCHLÍKA“

Druhá deklarace, která zavádí zlomyslný termín „klimatický uprchlík“ bez toho, že by nějak definovala nebo specifikovala podmínky, které taková osoba musí splňovat, je daleko zrádnější (usnesení č. 14955). Nijak totiž nespecifikuje podmínky pro vyhlášení oblasti klimatické katastrofy, jak bude definována, jak ohraničena. Neurčuje ani nedefinuje, jak daleko od této zóny lze přesun jejich obyvatel považovat za útěk před klimatickou katastrofou a kde se tito mění v ekonomické nelegální migranty. To vše znamená, že pozici „klimatického uprchlíka“ si každý může vyložit, jak se mu zrovna bude chtít. Klimatický uprchlík není (zatím) žádný právní termín. Bude to ale i skvělý kšeft, protože stejná deklarace volá po vytvoření fondu klimatických změn ve výši neskutečných 100 mld. dolarů ročně od roku 2020. Proto se zřejmě ti, kdo se snaží Evropu rozvrátit migrací, tolik snaží tuto vágní formulaci prosadit do mezinárodního právního systému, aby ji bylo možné později vymáhat a široce zneužít.

Problémem této deklarace je i to, že „díky“ ní se onen nesmyslný termín „klimatický uprchlík“ už (asi nenávratně) dostal do administrativní mašinerie EU.

MLČENÍ MASMÉDIÍ NEZNAMENÁ KLID ZBRANÍ

Nezapomínejme ani na výše zmíněnou Istanbulskou úmluvu, ke které se chystá naše vláda přistoupit a která (protlačovaná tzv. Českou ženskou lobby) legitimizuje další nadnárodní orgány (GREVIO) nad národní legislativu a jurisdikci, staví chlapce a muže do automatické pozice

pachatelů násilí na ženách a přináší další vlnu genderové pomatenosti, extrémního feminismu a rozbití tradičních rodinných vazeb.

Evropa už dávno připomíná skrz naskrz prohnité jablko, řítí se po vzoru Francie a dalších promigračních a feministkami ovládaných zemí do propasti nepokojů a krveprolití.

Takže pokud si snad někdo pod uklidňujícím vlivem mlčících masmédií myslel, že migraci máme za sebou, hluboce se mýlí. To, co jsme dosud viděli, nebylo totiž nic proti tomu, co se na nás – za podpory důmyslné sítě aktivistů, neziskovek, mafí, různých nadací a fondů až po orgány EU – valí. Skoro to vypadá, jako by se všechny jmenované orgány soustředily především nikoli na obranu proti vnučené nelegální imigraci, ale na potlačení všech názorů, které by jí snad chtěly bránit. Mají k tomu dokonalý aparát verbálních trestných činů typu „hate speech“ a předsudečná nenávisť, boje proti tzv. fake news a cenzury i další nástroje, kterými snadno zlomí aktivní odporce a zastraší ty méně odvažné.

Pokud by se snad někdo chtěl zeptat, jestli se z této cesty do pekla chaosu a anarchie lze ještě dostat, tak po dlouhém a úporném zvažování všech možných řešení vidím už jen jedinou a poslední cestu ven. Ven z EU. Czexit! 🇨🇪

JIŘÍ KOBZA

Narozen 1955, vystudoval geologii, jako odborný pracovník i jako diplomat působil v zemích Středního východu. V současnosti je poslancem Parlamentu ČR za hnutí SPD

